

१. शारदास्तवन

देवी महा शारदे ऽ ऽ ऽ

देवी महा शारदे . . .

शुभ्रवस्त्र परिधान करोनी

मणिमोत्यांची माळ घेऊनी

पद्मासनी तू सुखे बैसुनी

कृपा वर्षविसी नयनामधुनी

सद्बुद्धि तू सकला दे ऽ ऽ ऽ

सद्बुद्धि तू सकला दे

देवी महा शारदे ऽ ऽ ऽ

देवी महा शारदे . . . १

प्रथम वंदना तुजला करितो

पाटीपुस्तक घेऊनी बसतो

मनापासुनी शाळा शिकतो

दीर्घ साधना करुनी पूजितो

यत्नासी फळ आम्हा दे ऽ ऽ ऽ

यत्नासी फळ आम्हा दे

देवी महा शारदे ऽ ऽ ऽ

देवी महा शारदे . . . २

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

विद्यादेवी तू गे देसी
सकल जना आधार नि स्फूर्ती
तव स्फूर्तीने मिळे आम्हासी
नवसंजीवनी या गीती ती
चरणी तुझ्या लागू दे १ १ १
चरणी तुझ्या लागू दे
देवी महा शारदे १ १ १
देवी महा शारदे . . . ३

सकलकला ह्या जन्मा येती
तव वीणाझंकारामधुनी
तुझी लेकरे म्हणुनी गाती
अखंड तव कीर्ती अन् भक्ती
करुणा तुला येऊ दे १ १ १
करुणा तुला येऊ दे
देवी महा शारदे १ १ १
देवी महा शारदे . . . ४

दुष्टराक्षसा निर्दालत तू
संतजना वरदान देत तू
ब्रह्माविष्णुमहेशमात तू
सकलजगा आधारभूत तू
आशीष तुझा लाभू दे १ १ १

आशीश तुझा लाभू दे

देवी महा शारदे S S S

देवी महा शारदे . . . ५

२. श्रीगणेशआरती

अरे श्रीगणेशा, ही आरती तुजला

तुजवीण नाही ही, गति मानवाला . . . १

शमीपर्णे दूर्वा, फुले रक्तवर्णा

आवड तुझी साधी, हे शूर्पकर्णा . . . २

सकलाते मोहूनी, घे तव शुण्डा

लंबोदरा हे, गजवक्रतुण्डा . . . ३

मानव नि प्राण्याचा, संगम सुरेख

तव सुस्वरूपी, दिसे त्याची मेख . . . ४

गौरीसमवेत, येसी तू देवा

उत्सव सदा वाटे, आम्ही करावा . . . ५

विघ्ने मनी नि, शरीरीचि सदया

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

तुझिया कृपेने, जाती ती विलया . . . ६

मनापासुनी तूज, येती जे शरण

गणाधीशा तुझे त्या, दिसती चरण . . . ७

एकवीस ही संख्या, तुला प्रिय भारी

आनंदकंदा, तुझी न्यारी स्वारी . . . ८

एकवीस मोदकांचा, नैवेद्य दावुनी

एकवीस दूर्वा, वाहू तव चरणी . . . ९

सोडूनी देता, सारे हेवेदावे

तरी चराचरी, तव रूप भावे . . . १०

सद्बुद्धि देई तू, मानवजातीला

पुनःपुन्हा वंदूनी, प्रार्थिते तुजला . . . ११

३. बोलावूनी पहा

रामनाम अति गोड असे त्या गाऊनी पहा

हाक मारिता धावत येई बोलावूनी पहा S S S S . . . ॥ ध्रु. ॥

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

मन हे अपुले अज्ञानाची असे जणू ही गुहा
रामनामरूपी ज्ञापदीप हा अज्ञाना अपहा
उजळूनी टाकील निजतेजाने जीवन अपुले महा
हाक मारिता धावत येई बोलावूनी पहा S S S S . . . १

रामनामजप सदैव करिता विरती त्या विपदा
संकटातूनी तारूनी भक्ता दाखवितो सत्पथा
मनापासूनी स्मरता त्याते देईल सुमतीस हा
हाक मारिता धावत येई बोलावूनी पहा S S S S . . . २

रामचरणी जव मन हे जडता फिरे न माघारा
जीवनातली क्षणिक सुखे त्या येती न आधारा
संसाराच्या सागरातला दीपस्तंभचि हा
हाक मारिता धावत येई बोलावूनी पहा S S S S . . . ३

४. विठूराया

विठूराया भेटे मजला
पंढरीला गेल्याविना
येई स्वये भेटायाला
रूपे घेऊनिया नाना

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

रूपे घेऊनिया नाना - - - १

रामाच्या त्या पाराला गे

झुंजुमंजु होऊ लागे

कोंबड्याच्या आरवणी

भेटे मज चक्रपाणी

भेटे मज चक्रपाणी - - - २

दिनराज येता गगनी

संपुनी ती जाई रजनी

पक्षी गाताती भूपाळी

भेटे मज वनमाळी

भेटे मज वनमाळी - - - ३

गोठ्यामध्ये बोलाविते

हंबरूनी गाय जेंव्हा

वाटे मज कृष्णसखा

वाजवीत येई पावा

वाजवीत येई पावा - - - ४

भर दुपारी उन्हात

वृक्षराज दे साऊली

भेटे मज निसर्गात

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

पंढरीची विठुमाऊली

पंढरीची विठुमाऊली - - - ५

उन्हे होता ती कलती

झाकाळूनी जाती नभा

भेटे मज कृष्णसखा

गोड हासत तो उभा

गोड हासत तो उभा - - - ६

सूर्य जाता परदेशी

आकाशी तो येई शशी

अवस्था ती लागे कैसी

विठू राही मम मानसी

विठू राही मम मानसी - - - ७

५. आळवणी

धाव घेई देवराया अंत नको पाहू
तूच माझा विठूराया काय तुला देऊ . . .

आकाशीच्या देवा तुजसी ठाऊके हे सारे
दुःख कैसे सांगू मी बा जाणूनी तू घेरे . . .

आकाशीच्या देवा किती करू आळवणी
आळवणी करिता मीही दाटे डोळा पाणी . . .

जगी काही नाही खरे आहे सारी माया
गुंते जीव त्यात जैसा भ्रमर सरोजी या . . .

नाम तुझे घेता परि विरे मोहमाया
सोडता हे गोड पाशा येती तुझ्या पाया . . .

६. गरज

हृदयी वस्ती ज्या रामाची
त्या गरज न अन्या नामाची . . .

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

मंदिरी कुणी त्या शोधिती तर कुणी
शोधण्या तीर्थासी जाती
परि अंतरी हरी ज्या नित्य वसे त्या
गरज न दूजा जाण्याची
त्या गरज न दूजा जाण्याची . . . १

करिती दाना कुणी सुवर्णा
कर्णापरि कवचा देती
परि कन्यादाना करि जो स्वकरी
गरज न दूजा दानाची
त्या गरज न दूजा दानाची . . . २

गरिबासही ते कुणी सेविती
अपंगसेवा कुणी करती
परि प्रथम सेविता मातपित्या त्या
गरज न दूजा सेवेची
त्या गरज न दूजा सेवेची . . . ३

७. निष्काम काम

स्मरा स्मरा तुम्ही देवासी
दिसे न जरि तो नयनासी

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

पुसापुशी ना करा कधी
निरखूनी बघता मनामधी ॥१॥

धीर धरा तुम्ही परि चिती
चळो न द्यावी अपुली मति
येई प्रभाती वा राती
मदतीला तो रमापती ॥२॥

पापांच्या त्या जरि राशी
ठाऊक नाही कशी काशी
जळूनी जाती क्षणमाजी
प्रेमे स्मरता हृषिकेशी ॥३॥

मोह नि माया ना धरिती
निष्कामे जे कृति करिती
रात्रंदिन परि प्रभु स्मरती
त्या सहजचि भेटे रघुपती ॥४॥

८. नंदादीप

आनंदाचा ठेवा, गवसला देवा
केशवा माधवा, आजन्म तुझी सेवा

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

आजन्म तुझी सेवा . . . १

आहे माझे मन, अति रे चपळ

दूर जाता मळ, जाहले निर्मळ

जाहले निर्मळ . . . २

हौस नाही उरली, पुरी असे भागली

मनभरी राहिली, देवा तुझी मुरली

देवा तुझी मुरली . . . ३

भक्तिंदादीप, लाविता अनूप

दर्शनाचे सूख, येई आपोआप

येई आपोआप . . . ४

देवा तुझ्या दर्शने, धन्य मी जाहले

भरुनी पावले मन, हे निवाले

मन हे निवाले . . . ५

देवा तुझ्या दर्शनाचा, आनंद हा साचा

मूक होई वाचा, मार्ग हा मुक्तीचा

मार्ग हा मुक्तीचा . . . ६

९. जाणावेचि

सुखाची प्रभात । दुःखाचा हो अंत ।
त्याचे नाव संत । जाणावेचि, जाणावेचि ॥

सीतेचा श्रीराम । मीरेचा घनश्याम ।
एकचि रामश्याम । जाणावेचि, जाणावेचि ॥

देव नाही दूरी । गिरी वा कंदरी ।
वसे चराचरी । जाणावेचि, जाणावेचि ॥

राही ना तो काशी । पुरी वा कैलासी ।
आपुल्या मानसी । जाणावेचि, जाणावेचि ॥

देव ना धनात । नसे काननात ।
असे तो मनात । जाणावेचि, जाणावेचि ॥

१०. मांढरदेवी

स्वप्नी एकदा आली माझिया, वाईची मांढरदेवी
म्हणे साऱ्यांना सांग सखे, गाऊनी माझी ओवी . . . १

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

हिरवी साडीचोळी ल्यायिली, गोडवा वदनी
हिरवा चुडा नि कपाळी कुंकू, दिसे समाधानी . . . २

गौरवर्ण नि मोहक मुद्रा, नाक चाफेकळी
बोलके वदन हसरे नयन, गाली गोड खळी . . . ३

नयनी आणू सदा तिथेची, प्रसन्नशी मूर्ती
घाईगर्दी नि धक्काबुक्की, नसे ही खरी भक्ती . . . ४

करू जोडून हात दोन, नमन तिजप्रती
मागणे मागू मनापासून, नको चुकीच्या रीती . . . ५

कोंबडी बकरी आवडे न तिला, साधी गौरीपरी
गरिबाघरची बरी म्हणते, भाजी नि भाकरी . . . ६

११. चिंगीचा देव

देव कोठे राहतो गे
कसा असे तो ते सांगे
उत्तर देई मम प्रश्नाते
आई दुजे ना मी मागे . . . १

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

सोनूलीसी घेऊनी संगे
आई विचार करू लागे
मांडीवरती घेऊनी तीते
ऐक म्हणे आई,, चिंगे . . . २

देव न राही मंदिरी
सत्कर्माच्या वसे घरी
मनापासूनी स्मरता त्याते
दिसे तरी तो चराचरी . . . ३

देव नसे गे मूर्तीमध्ये
सोन्याचांदी वस्तुमध्ये
पांडुरंग तो राही सखये
सकल जनांच्या मनामध्ये . . . ४

भुकेस देता भाकरी
तहानलेल्या पाणी तरी
समाधान ते विलसे वदनी
दिसतो तेथे श्रीहरी . . . ५

डोंगर, झाडे, नदीनाले
सूर्यचंद्र आकाश भले

सजीवनिर्जीव देवाहाते
जगती या जन्मा आले . . . ६

आनंदाने वदली चिंगी
गंमत कथिते तुज आई
प्रेमळ तुझिया रूपामध्ये
देवच दिसला मज बाई . . . ७

१२. मंगळागौर

सण सखे आज घरी मंगळागौरी
पूजा करू जमवूनी नगरीच्या नारी --- ॥ध्रु॥

सणांचा हा राजा शोभे श्रावणमास
हिरवा शालु शोभतो सृष्टिमातेस
पर्णफुले वेलबुट्टी जणू जरतारी
पूजा करू जमवूनी नगरीच्या नारी --- १

चंदनाचा चौरंग नक्षी रुपेरी
केळीकर्दळीचे मखर शोभते वरी
आनंदाने विराजते गौरीची स्वारी
पूजा करू जमवूनी नगरीच्या नारी --- २

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

जाई-जुई कुंद-बकुळ फुले साजिरी
सुवासिक सुमने ही देत हजेरी
बेल-दूर्वा तुळस-शमी पत्री साजिरी
पूजा करू जमवूनी नगरीच्या नारी ---३

षोडशोपचारभरी पूजा करूनी
अंबेची आरती करू मनापासुनी
धूपदीप पुरणपोळी नैवेद्यावरी
पूजा करू जमवूनी नगरीच्या नारी ---४

खेळुनिया खेळ सरवू रात्र जागरी
उखाण्यांची बरसात होई अंबरी
आनंदाचे ऊन नव्या चेहऱ्यांवरी
पूजा करू जमवूनी नगरीच्या नारी ---५

अंबा नित वास करी भक्ताघरी
शाल सुखशांतीची घाल भूवरी
आशीषा या मागू चला मनमंदिरी
पूजा करू जमवूनी नगरीच्या नारी ---६

१३. वटसावित्रीगीत

अश्वपतीकन्या जरी
नाम असे सावित्री
सत्यवाना पती तरी
मानी मनी ॥१॥

नारदाने कथिले जरी
अल्पायुषी पती तरी
सत्यवाना मनी वरी
निजपती ॥२॥

गरिबी ती होती जरी
कष्ट करी दिसभरी
सावित्रीही राही तरी
समाधानी . . . ॥३॥

सासुश्वशुर वृद्ध जरी
सेवा करी परोपरी
आदर्शाची ठरे नारी
जगामाजी . . . ॥४॥

देव मानी पतिस खरी

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

आज्ञापान सुखे करी
वाकुडा ना मुखांतरी
शब्द कधी . . . ॥५॥

एकदा ती सावित्री
सत्यवानाबरोबरी
गेली वनाअंतरी
सरपणालागी . . . ॥६॥

वाळक्याशा फांद्या जरी
असती ज्या तरुवरी
चढूनिया काढी तरी
सत्यवान . . . ॥७॥

पुरे म्हणे सावित्री
चला आता जाऊ घरी
अखेरची काढी तरी
सत्यवान . . . ॥८॥

फांदी तोडता ती खरी
येऊनिया अंधारी
पडे कैसा भूवरी
सत्यवान . . . ॥९॥

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

मनातुनी सावित्री
समजूनी गेली खरी
पतिशिरा मांडीवरी
घेतलेसे . . . ॥१०॥

श्रध्दा तिची देवावरी
नयनातूनी वाहे वारी
यमराज आला तरी
भीती नाही . . . ॥११॥

पतीची ती सेवा करी
वारा पाणी वरचेवरी
जपे मनाअंतरी
रामनाम . . . ॥१२॥

वाट संकटांची जरी
काटेकुटे असती तरी
यमापाठी सावित्री
निडरे जाई . . . ॥१३॥

यम म्हणे "सावित्री
जाई आता माघारी

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

उपयोग नाही तरी
आता काही'' . . . ॥१४॥

धिटुकली सावित्री
नच फिरे माघारी
दया यमाअंतरी
उपजली . . . ॥१५॥

म्हणे यम हसूनी तरी
''वर माग सुंदरी
जाई परि तू माघारी
लवकरी '' . . . ॥१६॥

''नातवंडे अपुली खरी
बैसलेली राज्यावरी
सासुसासरे माझे तरी
पाहू देत'' . . . ॥१७॥

एका वरे सावित्री
मागितले वर चारी
समाधानी अंतरी
यमराज . . . ॥१८॥

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

सत्यवानप्राणदोरी
हाती घेई सावित्री
फिरे यम माघारी
आल्या वाटे . . . ॥१९॥

आजच्या ह्या आम्ही नारी
सावित्रीच्यापरि खरी
कुटुंबाची खरोखरी
सेवा करू . . . ॥२०॥

शुभदिनी आजतरी
देवाजीच्या चरणावरी
मागणी ही एक खरी
सान्या मागू . . . ॥२१॥

१४. दीपज्योती

आकाशीच्या असती तारका नच ह्या दीपज्योती
हळदकुंकू घेण्या येती उतरुनी धरतीवरती . . . १

तेजफुले जणू गगनामधली नच ह्या दीपज्योती

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

चंदेरी जणू हिमकण येती अवचित अवनीवरती . . . २

बकुलफुलांची जणू ही माला चैत्रगौरीच्यासाठी
मयूरपिच्छावरील लाखो डोळे लखलख करिती . . . ३

मौक्तिकमालेतून गौरीच्या ओघळती जणू मोती
गभरिशमी पदरावरची सोनफुले चमचमती . . . ४

चैत्रगौरीच्या करिती पूजना लेऊनी भरजरी वसना
सण हा करिती चैत्रमासी हर्षभरित त्या ललना . . . ५

१५. उणीव

जग हे सोडूनी गेला आपण
त्याला आजि हे तप झाले
बापुडवाण्या मने माझिया
कधी न मुळी ते मानियले - - - १

सांजसकाळी वंदन करूनी
आशीष अपुले मिळवियले
नाते अपुले माय-लेकीचे
सदैव ते मी मनी जपले - - - २

संस्कारचि जे केले आपण
सांभाळूनी त्या ठेवियले
पुढील पिढीच्या ओंजळीमधी
अलगद सारे सोपविले - - - ३

बकुळफुलापरि सदा सुगंधित
स्मृतिसुमने हृदयी जपली
माला त्यांची नयनमनोहर
चरणी आपुल्या अर्पियली - - - -४

आपुल्याच त्या शुभाशीषाने
घर हे सारे सुखी असे
परि उणीव आपणा उभयजनांची
गगना व्यापूनी उरलीसे - - - ५

१६. सांगावा

कुणी माझ्या माहेरी धाडवा सांगावा
माय माऊलीच्या रूपे विडुल भेटवा . . . १

आठवणी तिच्या मन उदास ते होता

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

काळवेळाचेही मज भान ना उरता . . . २

आसवांच्या महापुरी वाहूनी मी जाता
नेत्रसुख होई मग स्वप्नी ती भेटता . . . ३

'बाळ' ऐसी अक्षरे दो कानावरी येता
आंनदाचा पेला शिगोशीग भरूनी जाता . . . ४

जाईजुईकुंदलता बहर ये चित्ता
सुख सुख म्हणती तेचि सहजी येई हाता . . . ५

१७. सहस्रचंद्रदर्शन

सहस्रवेळा बघूनी तुजला
धन्य मानी तो चंद्र स्वतःला
सहस्रचंद्र ते दर्शन घडता
ब्रह्मशरीर हे लाभे तुजला . . . १

परि ना जमले करण्या आम्हा
ऋषिसमान तो तव सोहळा
विचारात या गढूनी जाता
ठाऊक ना कधी लागे डोळा . . . २

पहाट समयी स्वप्नी येऊनी
देशी मजला हातामधूनी
उघडूनी बघता पुरचुंडी ती
शब्दांचे ते मोती दिसती . . . ३

कवितारूपी हार गुंफिले
कितीतरी त्या शब्दमंथने
कृष्णसख्याच्या दह्याप्रमाणे
कमी न होती अमोल रत्ने . . . ४

१८. अश्रूंचा डोह

मोठे झालो उगाच वाटे
आजी म्हणती कुणी पणजी
तुझ्या चिंतनी गुंतूनी जाता
मीही ना उरते माझी . . . ॥१॥

घरे आमुची सुरेख सजली
करुनी सुंदरशी आरास
नयनापुढनी मम जाईना
कष्टांची परि तुझ्याच रास . . . ॥२॥

लहान मोठे गुंफुनी मोती
माला सुंदर केलीस ती
सूत्र त्यातले ओघळता ते
विखरुनी पडती भूवरती ॥३ ॥

लहानसहानही गोष्टीमधूनी
येती तुझ्या त्या स्मृति अजूनी
नयनामधले आसू न पुसती
वाट कुणाला रातदिनी ॥४ ॥

अश्रूंच्या त्या डोहामध्ये
बुडूनी मी जाता येसी
कवितारूपी माय माऊली
उचलूनी मजला तू घेसी ॥५ ॥

१९. माझ्या मना

माझ्या मना मी कथिते तुला
स्मर सदा तू त्या माऊलीला . . .

तुजसी जगी आणण्या देहा कष्टविले

स्वर्गीच्या अमृता तुजमुखी घातले
कष्ट सोसून किती तुजसी वाढविले
गणती कोणी न करू शकला
स्मर सदा तू त्या माऊलीला . . . १

काऊ-चिऊ दावूनी तुजसी भरवियले
गोष्टी सांगून किती तुजसी रिझवियले
तिजविना सुख ना कधी कुणा लाभले
मानी परमेशासम तू तिला
स्मर सदा तू त्या माऊलीला . . . २

देह आता तिचा जरि असे थकला
प्रेमाच्या शब्दासि जीव आसूसला
आशीषा तिचेच्या राजाही भुकेला
ठेवी जपूनी या संदेशाला
स्मर सदा तू त्या माऊलीला . . . ३

२०. स्वर्गसुख

असती जगती या किती नातीगोती
सर मातेपरि कुणा नसे हाती . . . १

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

साधुसंतजन सकल हेचि वदती
विठूरायाते माऊलीच म्हणती . . . २

दोन डोळ्यातूनी जळती दोन ज्योती
परि अंती परमेश एक बघती . . . ३

तूचि नसता जग शून्यवत् जाहाले
तुझ्यासाठी हे नयन भरूनी आले . . . ४

तुझ्या मूर्तीमधी विठूमाय भासे
सुख स्वर्गीचे आज खरे गवसे . . . ५

२१. स्वागत

स्वागताला तुझ्या मोगरा फुलतो
मोगरा फुलता मनमयूर नाचतो . . . १

स्वागताला तुझ्या जाई फुलारते
जाई फुलारता मनमैना मंजूळते . . . २

स्वागताला तुझ्या पारिजात बहरतो
पारिजात बहरता मनरावा हिंदोळतो . . . ३

स्वागताला तुझ्या जुई उमलते
जुई उमलता मनमयूरी डोलते . . . ४

स्वागताला तुझ्या गुलाब खुलतो
गुलाब खुलता मनबुलबुल बोलतो . . . ५

स्वागताला तुझ्या रातराणी गंधाळते
रातराणी गंधाळता मनचकोरी नाहते . . . ६
स्वागताला तुझ्या कुंद डवरतो
कुंद डवरता मनचातक भिजतो . . . ७

स्वागताला तुझ्या आंबा मोहोरतो
आंबा मोहोरता मनकोकिल कूजतो . . . ८

स्वागताला तुझ्या घरदारही सजते
घरदारही सजता मन चिंबचिंब होते . . . ९

२२. भेटीचा योग

आजकालची बरीच मंडळी परदेशाला जाती
उच्च शिक्षणा, नोकरी करण्या धरुनी हेतु मनी ती . . १

भिन्न जरीही असल्या तेथील भाषा रीतीभाती
थोडेही ना अडून बसती तज्ञ परि ती होती . . . २

पाण्यामध्ये राहात असता माशाशी त्या दोस्ती
केल्याविण ना जळात जैसे कोणी राहू शकती . . . ३

अशी एकदा सुवर्णसंधी आली अमुच्या हाती
स्वये राहण्या सायीसंगे दुग्धावरल्या प्रीती . . . ४

आनंदाने मातपित्यांचे नेत्रही भरुनी जाती
कौतुक करण्या पुढील पिढीचे परदेशाला जाती . . . ५

प्रथमविमानप्रवासभीती मनामधे ती होती
परि भेटीची ती अधिक माझिया ओढ मनामधी होती .६

तीसही घंटे प्रवास करिता भेट जेधवा झाली
भेटीचा त्या योग पाहण्या नयनी आसवे आली . . . ७

२३. ओला आशीष

उचकी कशी, इतुकी येई

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

कळेना काही, मजला बाई
आसजनांची, आठवण केली
परि उचकी, ना ती शमली ॥११॥

इतक्यात तुझी, इमेल आली
क्षणात उचकी, दूर पळाली
कळाले तुला, बढती मिळाली
आनंदाते, भरती आली ॥१२॥

कष्टाचे फळ, येई हाती
जगाच्या साऱ्या, जाई पुढती
जीवनी सुखाचे, मळे फुलती
जोडीला असावी, नम्रता ती ॥१३॥

तव इमेल, बघता क्षणी
गंगा यमुना, नयनातुनी
शब्दैक ना, फुटे वदनी
ओला आशीष, देई जननी ॥१४॥

२४. आठवणीचे पाणी

परदेशी वस्ती तुझी आनंदांगणी

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

मनाच्या तुळशीला घालते येथूनी आठवणीचे पाणी . १

गगनी भराच्या घेणाऱ्या पिलासी निरखी पक्षिणी

मूर्ती तुझी वसे तशी नयनकोंदणी . . . २

संसारासाठी दूर जाशी उपाधि घेऊनी

बालपणीच्या स्मृती ठेवी जपूनी माय मनी . . . ३

सुखी राहो बाळ गुणी विनती ईशचरणी

लेकीच्या ऐशा शुभचिंतनी जाय रंगुनी . . . ४

स्वयपाकाचा कट्टा जाणी, जाणी ना दुसरे कोणी

आठवणी आणित्ती किती नयनातूनी पाणी . . . ५

२५. पाठवणी

लेक निघता सासरी

दाटे डोळा कैसे पाणी

पाठविते पांडुरंगा

पाठराखणी म्हणूनी

पाठराखणी म्हणूनी . . . १

दिसे रोज ती दारात

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

तुळस उभी गोजिरवाणी
तुळशीच्या रूपे भासे
लेक आलीसे अंगणी
लेक आलीसे अंगणी . . . २

देवरायाच्या कृपेने
सुखे वसे ती सदनी
मायमाऊलीच्या मना
येईं भरते अजूनी
येईं भरते अजूनी . . . ३

वेड्याबापुड्या मनास
कसे तरी सावरोनी
डोळे लावी वाटेकडे
लेकमाय मनामेनी
लेकमाय मनामेनी . . . ४

काळ जातसे सरुनी
डोळ्याचे ना खळे पाणी
कैशा जाती आठवणी
ठेविल्या ज्या कोरुनी मनी
ठेविल्या ज्या कोरुनी मनी . . . ५

वर्षे बहुत जाहली
लेक सासरी जाऊनी
दिस असे तो स्मरणी
केली जेंव्हा पाठवणी
केली जेंव्हा पाठवणी . . . ६

२६. माहेरचे दिन

माहेरचे दिन चाऽऽर सखये
परिश्रमा परिहाऽऽर सखये
माहेरचे दिन चाऽऽर . . . धु.

स्वर्गसुखाच्या राशीवरती
सुखे सखे तू जरी नांदसी
बाळपणीच्या आठवणी तव
परि आम्ही बेजाऽऽर सखये
माहेरचे दिन चाऽऽर . . . १
संसाराच्या वेलीवरती
मोहकशी दो फुले उमलती
सुमनांचा परि परिमल देई
सकलजगा आधाऽऽर सखये
माहेरचे दिन चाऽऽर . . . २

संसाराच्या हिंदोळ्यावरी
झुलता झुलता मना विचारी
मायतात जरि असती दूरी
मनोमनी आधाऽऽर सखये
माहेरचे दिन चाऽऽर . . . ३

२७. दिवस

दिवस-राती येती जाती
कैसे ना कळती
सान बालके असता घरी ती
कामे ना संपती ॥१॥

शाळा सुटता आई भूकचा
गजर ये कानावरती
खाऊ-टाऊ भरले डबे
किती तरी ना पुरती ॥२॥

पेन कुणाचे घेई कोणी
पुस्तक तेही लपविती
गंमत जंमत करीत सारे

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

अभ्यासा त्या संपविती॥३॥

सुट्टी लागता शाळेला ती

मस्तीला ये ऊत अती

वारे शिरूनी कानामध्ये

वासरे जणू बागडती॥४॥

कलकल कलकल करीत सारे

डोक्यावरती घर घेती

गोष्टी ऐकण्या सारे जमती

वडीलधान्यांसभोवती॥५॥

पै-पाहुणा आला-गेला

घड्याळास ना ती गणती

दिवा लावता देवापुढती

'शुभंकरोति' ही म्हणती॥६॥

संस्कारांची शिदोरी ही

घेऊनिया खांद्यावरती

पुढील पिढी ही मार्ग क्रमते

रथ घेऊनी अपुल्या हाती॥७॥

शिक्षण घेऊनी नोकरीधंदा

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

करण्या परदेशा जाती
उडूनी जाता पिले संपती
घरातल्या साऱ्या गमती ॥८ ॥

आठवणी परि त्या आणिती
नयनी अमोल ते मोती
सरते वय परि दिवस तेचि ते
मुळी ना सरती ॥९ ॥

२८. परतावा

हॅलो हाय-फाय सोडूनी आम्ही सुस्वागत म्हणतो
आसजनांना सारे मिळूनी वंदन हे करितो . . . धु.

आपण अमुचि मातापितरे, आम्ही आपुली असू लेकरे
संस्कारचि जे केले आपण, जपूनी त्या ठेवितो
आसजनांना सारे मिळूनी वंदन हे करितो . . . १

घरे तेथली असती सुंदर, सोयीसुविधा त्याही भरपूर
कायमच्या परि वास्तव्याचा, विचार ना करितो
आसजनांना सारे मिळूनी वंदन हे करितो . . . २

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

येथे येता इथले होऊ, आपुल्या संगे सुखात राहू
खुणावते हे घरटे आम्हा, पाठ न त्या दावितो
आप्तजनांना सारे मिळूनी वंदन हे करितो . . . ३

आनंदचि हा अतीव झाला, भेटूनि साऱ्या सग्यासोयऱ्या
चार दिवसचि राहू तेथे, लवकर परततो
आप्तजनांना सारे मिळूनी वंदन हे करितो . . . ४

कायमचे ना दूरही राहू, परतूनी आम्ही खचितचि येऊ
तोवरी फोन नि इमेलमधूनी संपर्का साधतो
आप्तजनांना सारे मिळूनी वंदन हे करितो . . . ५

२९. अगं अगं मुली

अगं अगं मुली गं
काळजी नको तू करू गं
सत्याची खरी जीतच होते
मानी ही नोकरी गं . . . १

दुःखाचा जरि पहाड हा
हळूहळू वितळेल पहा
आचरुनिया सद्धर्माते

संसारी तू सुखी रहा . . . २

अतिशये ना हाव धरी

मत्सरा ना साथ करी

पानामध्ये वाढले ते

आनंदाने स्वीकारी . . . ३

संसाराचा फिरवी कोलू

रागाने परि नकोस बोलू

सदाचरण तव दिसता जग ते

आनंदाने लागे डोलू . . . ४

३०. माझी ताई

खरेचि कथिते बाई

भारी गुणाची माझी ताई . . . धु.

तिसऱ्या मजली घर माहेरचे

होते जरि ते एक खोलीचे

तीर्थक्षेत्र ते परि मायेचे

उणे न होते तेथ कशाचे

आठवणी रमूनी जाई

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

भारी गुणाची माझी ताई . . . १

हुतूतू आसने आवड होती

द्रुतगतीतही प्रथम येत ती

घरकामातही आनंदी ती

खंत ना करी जागेची ती

संसारी परि रमली

भारी गुणाची माझी ताई . . . २

लग्नासमयी लहान होती

सासर माहेर नाती गोती

कुशलपणाने सांभाळी ती

सदा हासरी समाधानी ती

मनात भरुनी राही

भारी गुणाची माझी ताई . . . ३

कुंद-मोगरा, जाई-जुई ती

जीवनवेली उंच जात ती

बहरुनी कळसाला चढली ती

त्यागाची जणू सुरेख मूर्ती

तिला सर कुणाची नाही

भारी गुणाची माझी ताई . . . ४

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

अनंत दुःखे तिने झेलली

कुटुंबकल्याणास्तव झिजली

नशीबवान तुम्ही मुलेसुनाही

ताईसम ती लाभे आई

प्रेमे पाखर घाली

भारी गुणाची माझी ताई . . . ५

सदा गुणांची कैवारी ही

दोषांवरी परि पांघर घाली

सोशिकतेची मर्यादा ही

लेकीसुनांना सांभाळी ही

प्रेमळ सासू होई

भारी गुणाची माझी ताई . . . ६

संसाराच्या वटवृक्षा ही

चहू बाजूंनी धरुनी ठेवी

त्यागाचा त्या महिमा हाही

ठाऊक आहे सकल जनाही

शब्द न ओठी येई

भारी गुणाची माझी ताई . . . ७

गरज म्हणोनी काळाची ती

चिमणपाखरे उडोनी जाती

मायेची परि ओढ असे ती
विसाव्यास कधी घरट्या येती
नयनी जल ते येई
भारी गुणाची माझी ताई . . . ८

३१. सदगुणांचे पुतळे

गृहलक्ष्मीमधी खरेचि दिसती
सदगुणांचे जणू पुतळे
आंनदाचे पडती सडे अन्
समाधान ना दूर पळे . . . ॥१॥

सारे आपण सुखात राहू
वादविवादा कधी न करू
एक तीळही सातजणामधी
सुखात वाटूनिया घेऊ . . . ॥२॥

अशी धारणा मुळात असता
पर्णे पुष्पे हो तैशी
भाजी-भाकरी आनंदाने
खाता येई तृप्ती तशी . . . ॥३॥

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

उडूनी जाता जरी पाखरे
ओढ तयांना घरट्याची
किमया ही खरी मला वाटते
गृहलक्ष्मीच्या त्यागाची . . . ॥४॥

संसाराच्या वटवृक्षातळी
पुत्रपौत्रा बैसविले
इतिहासाची दूषित पाने
उलटूनी जगण्या शिकविले . . . ॥५॥

नवीन वास्तु देवो सकला
आनंदाची मधुर फळे
दिन हे केवळ दिसती सकला
माय मारुली तुझ्यामुळे . . . ॥६॥

३२. बंधन

बंधन सच्च्या प्रेमाला ना
कधी कुठले उरऽऽते
जातीपातीमधील भिंती
पार करोनी फुलऽऽते . . . १

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

बंधन सच्च्या मैत्रीला ना
कधी कुठले उरऽऽते
देशादेशामधील रेषा
पार करोनी खुलऽऽते . . . २

बंधन सच्च्या नात्याला ना
कधी कुठले उरऽऽते
जुन्या-पुराण्या आठवणींना
पार करोनी राऽऽहते . . . ३

बंधन सच्च्या भूषणा ना
कधी कुठले उरऽऽते
सोन्यामोत्या दागिन्यांना
पार करोनी उरऽऽते . . . ४

बंधन सच्च्या नामाला ना
कधी कुठले उरऽऽते
घरदारातील कामाधामा
पार करोनी उरऽऽते . . . ५

बंधन सच्च्या ज्ञानाला ना
कधी कुठले उरऽऽते
जनामनातील अंधश्रद्धा

पार करोनी उरऽऽते . . . ६

३३. परिस

(ज्यांच्या प्रोत्साहनामुळे माझ्या कवितांना उभारी आली त्या श्रीमती मालतीबाई किल्लोस्कर यांना माझी आदरांजली.)

सुखात बहु नांदती जगती आपुल्या कन्यका
कधी न भुलती परि सकल आपुल्या तासिका
अखंड तव सत्पदी अमुचि राहते नम्रता
असाच सहवासही तव मिळो अम्हाला सदा . . . १

अनंत असती जरी शुक नि सारिका भूवरी
करूनी अतिगलबला विहरतीही त्या अंबरी
सदैव नच कूजिते खरीच कोकिला सुस्वरी
तशीच गमते मला ती कविता तुवा अंतरी . . . २

(चाल बदल)

तुवा हाती बघता दिसती मजला सप्तसरिता
स्मरण करिता त्यांचे अविरत मनी ये धन्यता
जशी परिसस्पर्शे येई लोहाते स्वर्णता
तशी तव सुस्पर्शे सुभग होई माझी कविता . . . ३

३४. कल्पनेची भरारी

शुक्राच्या चांदणीपरि आकाशी
चमकून गेलीस कल्पना तशी
कल्पना नव्हती कुणाला ऐसी
नियतीची क्रूर थड्डा कैसी ॥११॥

कल्पनाशक्तीत विलीन होसी
जगताच्या तू कणाकणाशी
शौर्यगाथा ही गातील तुझी
देशी नि परदेशी ॥१२॥

कार्याने तव प्रेरणा मिळेल
सान्या युवकांसी
पुढील पिढीचे स्फूर्तिस्थान
तूच खरी होसी ॥१३॥

कल्पनांचे पंख लेऊन
आकाशी भरान्या घेसी
स्मरण करील जग तूचि
महिला अविनाशी ॥१४॥

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

सान्या जगाचा दीपस्तंभचि
होऊनी बसलीसी
अंतरिक्षाच्या इतिहासी
अमर होऊनी जासी ॥५॥

अज्ञाताचा ध्यासच देईल
मानवा ज्ञानराशी
कार्य तुझे इतुके मोठे
उठतील फिनिक्स पक्षी ॥६॥

अंतरिक्षी भारतदेशा तू
उच्चपदा नेलेसी
नतमस्तक होतील सारे
तुझिया चरणांच्यापाशी ॥७॥

३५. पुंडलीक

आईची सेवा केली तुवा
पुंडलीकाच्यापरी
दुःखाची सल, मनात तरी
हसू चेहन्यावरी . . . ॥९॥

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

एकही क्षण कामाविण
घालविशी ना वाया
लहान थोर, आस इष्ट
सान्यांवरी माया . . . ॥२॥

स्मरणी असती, संतजनांच्या
सांगितलेल्या गोष्टी
तवरूपाने, तेचि संत
पुन्हा जन्मा येती . . . ॥३॥

आनंदाच्या चांदण्या असती
जगती ठायी ठायी
परि नजर त्यासी शोधण्याची
नसे सकला ठायी . . . ॥४॥

दुःखाचे डोंगर शिरी असता
सदा सुखी राहणे
दुसऱ्या कोणा जमेल का हो
कधी असे वागणे ? . . . ॥५॥

३६. यात्री

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

एका बोटीमधील यात्री, आपण सारे म्हणूनी
मधुर हास्य ते ओठावरती, अन् आसू नयनी . . . १

लेकरांना शिकवूनी आपण, केले सज्ञानी
अमेरिकेचे दर्शन आपणा घडवियले त्यांनी . . . २

दोन ध्रुवावर तरीही आपण आज समाधानी
क्षणात कानी पडे ध्वनी तो दूरध्वनीमधूनी . . . ३

सुखदुःखे ही समान अपुली बुडूया आठवणी
गोकुळ जेव्हा नांदत होते अपुल्या त्या सदनी . . . ४

वासुदेव अन् श्रीलक्ष्मीसी सदा मनी स्मरूनी
आनंदचि हा देऊ घेऊ एकदुजा भरूनी . . . ५

आनंदाचा परिमल घेऊ दूर जरा राहूनी
आशीर्वचही देऊ त्यांना खरे मनापासूनी . . . ६

काळासचि त्या करूनी वंदन स्मितभरल्या वदनी
सुखी ठेव प्रभु पुढील पिढीला करूया विनवणी . . . ७

३७. अमृतफळे

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

वृक्षवेलींची सळसळ गोड

मनाला माझ्या लाविते ओढ . . .

झुळझुळ झऱ्याचे खळाळे पाणी

शिकवी मजला मंजूळ गाणी

अवखळ वाऱ्याची भिरभिर भारी

मजला म्हणते दुःखचि विसरी . . .

उंच आभाळीची कृष्ण निळाई

सुखाचे चांदणे पसराया शिकवी . .

थोडे हसून निसर्ग म्हणे

विसर सारे दुष्ट पुराणे . . .

सुख कोठेना बाजारी मिळे

अंतरी तुझ्या तू फुलव मळे . . .

मळ्यात येतील अमृतफळे

अमृतफळांचे सुख निराळे . . .

परदुःखे ज्याचे हृदय जळे

फळांची गोडी त्यालाच कळे . . .

३८. एक खेडे

काळाशार शाळिग्राम माझ्या माईच्या घरचा

आप्त जसा माहेरचा . . . १

रोज रोज मज कथा एक नवीन ऐकवी

वाटे लिहून ठेवावी . . . २

पूजा करताना दिसे मज एक खेडेगाव

तिथे पुन्हा पुन्हा जावं . . . ३

नदीपल्याडच्या माळावर सात कोसांवर

उभे मायेचे ते घर . . . ४

सात डोंगरांच्या कुशीमध्ये विसावले गाव

भरपूर हो वर्षाव . . . ५

बांधावरती डोलती आंबाफणसाची झाडे

पाठी जांभूळसडा पडे . . . ६

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

जाळीतून डोकावते काळी डोंगरची मैना

हिरवाई सुखवी नयना . . . ७

चाफा पांढरा नि लाल घेती हातामध्ये हात

बेल तुळस दारात . . . ८

गाई म्हशी नि खिल्लारी जोडी बैलांची गोठ्यात

दूध दह्याची खैरात . . . ९

धरणाने उधळून सारी दिली शेतीभाती

दूर गेली सारी वस्ती . . . १०

३९. कळ्या नका तोडू

फुले तोडा तुम्ही परि कळ्या नका तोडू

लाडक्या ह्या बाळांची नीज नका मोडू ---

मुले जशी तुम्ही सांगा अपुल्या घरची

तशी कळ्याफुले आम्हा वृक्षवेलींची

चुकीच्या कृतीची येती फळे अति कडू

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

लाडक्या ह्या बाळांची नीज नका मोडू ---- १

पाणी तुम्ही घाला मग फुले आम्ही देऊ

एकमेका म्हणू आपण सारे बहिणभाऊ

एक दिवस नक्की येतील धीर नका सोडू

लाडक्या ह्या बाळांची नीज नका मोडू ---- २

सूर्यदेव येता उषाराणीच्या महाली

पखरण रंगांची होईल त्यावेळी

झोपू देत सुखे नका पांघरूण ओढू

लाडक्या ह्या बाळांची नीज नका मोडू ---- ३

गोड गोड गुलाबी स्वप्ने पाहताती

दिस एक जगूनी जगा सुखविती

कामा येतील उद्या तुमच्या आज नका तोडू

लाडक्या ह्या बाळांची नीज नका मोडू ---- ४

झोप त्यांची होता छान पहा उमलती

रंग आणि गंधाची कुपी घेऊन हाती

हळू फुले तोडा त्यांच्या माना नका मोडू

लाडक्या ह्या बाळांची नीज नका मोडू ---- ५

४०. चष्मा

आजी आजोबा दोघेजण

चष्म्याची मुळी न राही आठवण

आजीची सारखी एकतारी

चष्मा कुठे शोधू तरी . . . ॥१॥

चष्म्याची ती गंमत न्यारी

कोठेही विसावे चष्म्याची स्वारी

उशाशी कधी तरी टीव्हीवरी

कधी तर भेटे शेजारच्या घरी . . . ॥२॥

कोठेही येती त्याला विसरून

परि चैन पडेना त्यावाचून

टेबलावरून नि फळीवरून

गंमत पाही ही चष्मा हसून . . . ॥३॥

हातात घेऊन चष्मा म्हणती

शोधू कुठे मी सांगाती

चष्म्याचा करिती सदा गजर

ध्यास लागता भेटे ईश्वर . . . ॥४॥

४१. कारण आम्ही लहान होतो

कारण आम्ही लहान होतो

कारण आम्ही लहान होतो ध्रु. ॥

खेळवरती प्रीती होती

नीती अनीती ठारुक नव्हती

आईवरती भक्ती होती

सारे तिचे एकत होतो

कारण आम्ही लहान होतो

कारण आम्ही लहान होतो . . . १

वडीलधाऱ्यांची भीती होती

चालही थोडी उडती होती

बाबांची नोकरी फिरती होती

गावोगाव फिरत होतो

कारण आम्ही लहान होतो

कारण आम्ही लहान होतो . . . २

सवंगड्यांची आवड होती

अभ्यासाची नावड होती

म्हणून बाईची भीती होती

आईच्या मागे लपत होतो

संदर्भ – ‘सांगावा’ – सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

कारण आम्ही लहान होतो

कारण आम्ही लहान होतो . . . ३

गोष्टीत राजाराणी होती

राक्षस आणि परिराणी होती

मंजूळ मंजूळ गाणी होती

तालावर त्या नाचत होतो

कारण आम्ही लहान होतो

कारण आम्ही लहान होतो . . . ४

घरची हालत बेताची होती

दोन-चार कच्ची बच्ची होती

पण वाणी तेवढी सच्ची होती

थोरल्यांना अनुसरीत होतो

कारण आम्ही लहान होतो

कारण आम्ही लहान होतो . . . ५

शिरापुरी ठाऊक नव्हती

भाजीभाकरीला कमी नव्हती

पण फारच गोड लागत होती

वाटून सारे घेत होतो

कारण आम्ही लहान होतो

कारण आम्ही लहान होतो . . . ६

४२. वृद्धत्व

कोडे ना उलगडले
झणी वृद्धत्वचि ते आले . . .

बाळपणीचे खेळही स्मरती
लपाछपी अन् पळापळी ती
हुतूतू कधी तर कधी लगोरी
आठवणी मज करिती बावरी
चित्र हळू ते सरले
झणी वृद्धत्वचि ते आले . . . ॥१॥

इवल्या इवल्या चिंचा कैऱ्या
गोड तेधवा गमती साऱ्या
आंबट चिंबट दातही होती
सानवयी त्या तरि आवडती
दृश्य कसे विरघळले
झणी वृद्धत्वचि ते आले . . . ॥२॥

भुरुभुरु उडती केस रुपेरी
ना ना म्हणते मान ही खरी

काठी झाली सखी जिवाची
मनात दाटी भूतकाळाची
गाली क्षण ओघळले
झणी वृद्धत्वचि ते आले . . . ॥३॥

वेळेचे ना बंधन उरले
जे जे होते हरवून गेले
करण्याचे वा राहून गेले
अखेर मजला परि गवसले
कळले देवा कळले
झणी वृद्धत्वचि ते आले . . . ॥४॥

उतरणीस ती गाडी लागली
मतीस ठेवी सदा चांगली
परमेशाच्या परी पदकमली
विनती माझी एकचि इवली
हसूनि स्वागत केले
झणी वृद्धत्वचि ते आले . . . ॥५॥

४३. आरसा

आरसा जणू मानवाचा चेहरा मज भासे

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

मनातल्या त्या भावभावना सकला दावितसे

तो सकला दावितसे \$\$\$. . . ध्रु. ॥

आंनदचि तो होता त्याच्या वदनी विलसतसे

मुक्तपणाने आंनदाची उधळण करीतसे

आनंदाचे अमृतकण तो सकला देतसे

स्वर्गसुखाच्या लाभाने तो मोहरून येतसे

तो मोहरून येतसे \$\$\$

आरसा जणू मानवाचा चेहरा मज भासे . . . १

दुःखाचे ते डोंगर सहजी पचवू शकतसे

संकटावरी मात करोनी मार्ग क्रमीतसे

विपत्तिच्या त्या लाटांवरती स्वार होतसे

कधीमधी परि मनिची खळबळ वदनी दिसतसे

त्याच्या वदनी दिसतसे \$\$\$

आरसा जणू मानवाचा चेहरा मज भासे . . . २

गोष्टी घडता नावडत्या मनि राग येतसे

दुर्वासचि तो मनात त्याच्या जन्मा येतसे

संतापाने चेहरा लालीलाल होतसे

प्रतिबिंबचि जे मनातले ते वदनी अवतरसे

त्याच्या वदनी अवतरसे \$\$\$

आरसा जणू मानवाचा चेहरा मज भासे . . . ३

सर्वजनांच्या कल्याणस्तव सदैव प्रयतावे
प्रसाधनापरि दोन गोड शब्द ओठी लावावे
चंदनापरि झिजवूनी देहा सूखचि उधळावे
चांदणे मग चित्तामधले वदनी उतरसे
त्याच्या वदनी उतरसे \$\$\$
आरसा जणू मानवाचा चेहरा मज भासे . . . ४

४४. मार्जारान्योक्ति

चोरुनी दुग्धा चाखणाऱ्या
मार्जारा, तू भुलू नको
आयुष्याच्या अंती सुध्दा
अवैध मार्गा धरू नको . . . १

दुग्धावरल्या दाट सायीच्या
मोहामधि तू पडू नको
जिभल्या चाटित तोंडा पुसूनी
चाल वाकडी धरू नको . . . २

समाधानी तू ऐस जगामधि
विवेकबुद्धि सोडू नको

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

देव पाहतो वरुनी वेड्या

ढोंगीपणाचा आव नको . . . ३

चोरी करता मार्जारते

वाटे कुणी ना त्या पाही

आपण डोळे मिटले तरीही

दिसते सकलही सकलाही . . . ४

४५. विनती

इतिहासाच्या पानोपानी

रक्त रंजित पडती सडे

युध्दाच्या त्या खाईमध्ये

देश अडकती बडे बडे . . . १

दो हत्तींच्या लढतीमध्ये

चिरडूनी जाती सान किडे

तैसे जाई प्रजाजनांचे

मोडूनी मग ते कंबरडे . . . २

जगात सगळे जुलूस काढती

युध्द नको मज शांती हवी

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

परि आर्त स्वरांनी पुकारलेली
कानी हाक त्या कशी जावी . . . ३

पैशाच्या त्या जोरावरती
शिकवू नये कुणी कुणा धडे
परस्परातील वैरापायी
सदैव जगती युध्द घडे . . . ४

सुखी रहा तू तुझ्या घरी
अन् मीही राहतो सुखी इकडे
सुमती ऐसी जरी ठेवता
नांदे शांती चोहीकडे . . . ५

हुसेन आणखी बुश दोघांना
सौजन्यचि ते दे थोडे
विनती माझी एकचि इवली
अल्ला आणि येशुकडे . . . ६

४६. कुणा वाटे

कुणा वाटे आनंद निसर्गात
कुणा येई मजा भोजनात

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

कुणी घेती रस राजकारणात
सुखही वाटे ते दुजा शिकवण्यात . . . १

गर्क होती ते कुणी सिनेमात
गुंग होती कुणी तसे नाटकात
कुणी होई ते धुंद गायनात
जाई रंगूनी तो कुणी कुंचल्यात . . . २

बुडूनी जाती ते कुणी वाचनात
हौस वाटे ती कुणा खेळण्यात
छंद लागे तो कुणा काव्यलेखनात
दंग होती ते कुणी चिंतनात . . . ३

कुणा दिसते सुख कलाकुशलतेत
धन्य म्हणती कुणी धनधान्यसंचयात
सौख्य वाटे परि कुणा चाकरीत
सुखी राही कुणी गोसगरीबीत . . . ४

सुखही वाटे ते कुणा निंदण्यात
नसे मजला परि रागही मनात
सत्यवाणी ज्या वसे ती मुखात
जगी दुर्मिळ नर असा पाहण्यात . . . ५

४७. चहा

झोप होता ती सकाळच्या पारी
चहापाने बहु येतसे तरारी
दूध ताजे त्या आणि ती खुमारी
चहा बहुता आवडे जगी भारी . . . ॥१॥

चहा नसता ते कुणा दुखे डोके
शरीरगाडीला चहाचीच चाके
अतिथिस्वागत करण्यास चहा चाले
त्याविणा ना जगी पान कधी हाले . . . ॥२॥

थंडीमध्ये चव चहाचीही न्यारी
ऊन वारा सरी कोसळत्या भारी
ऋतू असला जरि कोणताही दारी
गंध उधळित ये चहाचीही स्वारी . . . ॥३॥

चहा कोणाचे दैन्य ते निवारी
चहा घेता कुणी म्हणे हरीहरी
चहा अतिपाने रोग ये शरीरी
अति होता मति निघूनी जाय दूरी . . . ॥४॥

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

उंच डोंगरी वा दमरी कचेरी
गाडी लावीते चहाची हजेरी
भिस्त बहुतांची असे चहावरी
खरी किमया या चहाचीच सारी . . . ॥५॥

४८. चक्र

सुखापाठी ते दुःख येतसे
दुःखापाठी सुख येई
कधी न हो अपवाद याजला
राजा वा तो रंक जगी . . . १

दिवसानंतर रात्र येई ती
रात्रीनंतर दिवस असे
सूर्यचंद्र अन् तारे यांचा
प्रकाश सकला एक असे . . . २

पूर्णचंद्र तो रोज न दिसतो
हळूहळू कमी होत असे
दिवस एकचि लुप्तचंद्र तरी
पुन्हा पुन्हा नव उगवतसे . . . ३

बीजामधूनी जन्मा येई
भलाथोरला वृक्ष जरी
अनंत बीजे जन्मा घालूनी
अखेर निद्रा भूमिवरी . . . ४

उदय-अस्त हा नियम असे ती
नियती आम्ही सदा स्मरू
जन्ममरण हे चक्र असे त्या
काळाला परि नमन करू . . . ५

४९. काळाचा खेळ

काळाचा खेळ निराळा रे बाळा
काळाचा खेळ निराळा . . . ध्रु. ॥

काळाच्या पुढे फिकाच पडे
सारा मानव चाळा रे बाळा
काळाचा खेळ निराळा . . . १

उंच डोंगरी वसे जो कधी
जाई सागर तळा रे बाळा
काळाचा खेळ निराळा . . . २

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

सागर तळाचा मासा इवला

भिडे निळ्या आभाळा रे बाळा

काळाचा खेळ निराळा . . . ३

सिंहासन मिळे कुणाला

कुणा बंदिशाळा रे बाळा

काळाचा खेळ निराळा . . . ४

पाण्याची कोठे भरती तळी

कोठे न थेंब तळा रे बाळा

काळाचा खेळ निराळा . . . ५

कोठे झुले तो पानमळा तर

कोठे ये पानगळा रे बाळा

काळाचा खेळ निराळा . . . ६

पिकाचा होई कधी भोपळा

कधी आणे सोळा रे बाळा

काळाचा खेळ निराळा . . . ७

उलघाल होई कोठे उन्हाळा

हुडहुडी थंडी हिवाळा रे बाळा

काळाचा खेळ निराळा . . . ८

काळाहाती मानव खुळखुळा

नमन करी त्या काळा रे बाळा

काळाचा खेळ निराळा . . . ९

काळाचा खेळ निराळा रे बाळा

काळाचा खेळ निराळा . . . ध्रु. ॥

५०. अतिथी

अतिथीस तुम्ही सदा देव माना

अतिथीरूपे यशोदेचा कान्हा

अतिथीस तुम्ही सदा देव माना . . . ध्रु. ॥

कधी ये घरासी कुणाला कळेना

दोन गोड शब्दा विसरा परि ना

हसू ओठी थोडे तरी येऊ द्या ना

अतिथीस तुम्ही सदा देव माना . . . १

शुभप्रभाती जरि येई सदना

आनंदे द्यावे चहा-कॉफीपाना

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

सत्कारणी त्या समयासी जाणा
अतिथीस तुम्ही सदा देव माना . . . २

माथ्यावरी जेवि रवि येई गगना
अतिथी आला त्या गूळपाणी द्या ना
थोडे तरी त्या स्मरा तुम्ही कर्णा
अतिथीस तुम्ही सदा देव माना . . . ३

संध्यासमयी गुरुसी स्मराना
दोन घास अतिथी आला त्यासी द्या ना
सहजी त्या शुभआशीषा मिळवाना
अतिथीस तुम्ही सदा देव माना . . . ४

अतिथीच्या जागी आपणास माना
भविष्यकाळातील ठेव जाणा
पुण्याची गणना करी देवराणा
अतिथीस तुम्ही सदा देव माना . . . ५

५१. सज्जनांचे अंगडे

रंग चांगा परि रस नोहे चांगा
काय भुललासी वरलिया रंगा . . . १

कडू कारल्याची सजावट भारी

कडू रसांतरी भरलेसे . . . २

दुर्जनाचे बोली असे जरी गोडी

अंतरी लबाडी भरलीसे . . . ३

सज्जनांचे अंगी साधेचि अंगडे

मनी क्षमाशांती भरलीसे . . . ४

५२. आळस

आळस असे हा शत्रु आपुला

कधी न ठाऊक येई घरी

गुपचूप येई चोरपाऊली

लबाड जैसी मनीमांजरी ---- १

चेहरामोहरा दिसे न याचा

हातपाय ना दिसती जरी

भल्याभल्यांना दावी वाकुल्या

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

करणी याची अजब खरी --- २

तळ ठोकुनी बसे आळस हा

काही केल्या हालत नसे

कळे न मजला हाकलूनी देऊ

या रिपुराजा कुठे कसे --- ३

आळस सोडूनी देई मना बा

उद्योगाची कास धरी

दोन शब्द ना बोल त्याजशी

काम उद्याचे आज करी --- ४

पुन्हा पुन्हा रे कथिते तुजला

विचार थोडा तरी करी

झटकूनी देई बळेचि आळसा

दिसे तेधवा खरा हरी --- ५

५३. पिशवी

पैशाची पिशवी होती माझी सुरेख

कशी गेली हरवूनी नाही मज ठाऊक . . . १

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

जरि रंगाने ती काळीसावळी होती

परि लालगुलाबी फूल असे त्यावरती . . . २

ती संगती माझी सोडूनी उडूनी जाई

परि नजरेपुढूनी जाई न मम ती कधीही . . . ३

जरि दुसऱ्या तैशा पिशव्या असती गेही

मम ध्यानीस्वप्नी सदा तीच ती येई . . . ४

जरि पिशवी माझी दैवे उचलूनी नेली

तरि नेऊ न शकतो स्मृती मम मनी जपलेली . . . ५

प्रत्येक वस्तुचा विनाश अटळचि आहे

मनी शांति राखण्या पांडुरंग तो राहे . . . ६

५४. रसिकसम्राज्ञी

शब्दसुरांच्या अंगणी, साधीभोळीच मांडणी

तेथ लावण्याच्या खाणी, भेटती गे रात्रंदिनी . . . १

तया सौख्याच्या सदनी, नाना देशीच्या रमणी

येती नटूनी थटूनी, भास अप्सरा नयनी . . . २

आनंदाच्या वेलीमधूनी, पाहे पल्लवी वाकूनी
रसाळ ती ऐकूनी वाणी, तृप्ती होतसे श्रवणी . . . ३

घट अमृताचे भरूनी, अलगद पावलांनी
मेघांसवे येई गगनी, भासे राणी सौदामिनी . . . ४

अलंकार आभूषणांनी, सहजी ये मंडपी नटूनी
जणू रसिकसम्राज्ञी, तैशी कविता ये मनी . . . ५

५५. भीमभयंकर पाऊस

भीमभयंकर पावसा रे
रूप तुझे विद्रूप असे
अगणित जीवितहानी करिता
लाज तुझ्या जीवास नसे . . . १

जीवनदेता सृष्टीचा तुज
ऐसे वदती जन सारे
तोच तूच का लाख जीवांचा
वैरी होसी दुष्टा रे . . . २

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

मला वाटते सुनामीसवे
जन्म तुझा त्या झालासे
सजीव निर्जीव साऱ्या म्हणूनी
झोडपशी तू वाटतसे . . . ३

पावसा तुजला पैसा देती
विनम्रभावे जन सारे
उतून मातून व्रत हे टाकून
खदाखदा वरी हससि रे . . . ४

पुन्हापुन्हा हे कथिते तुजला
माणसापरी वाग जरा
जुनापुराणा रागलोभ अन्
मत्सर सोडून देई खरा . . . ५

सखा होई तू सकल जनांचा
समजूतदारपणास धरी
सज्जनापरी करुनी मैत्री
सकलांचा सांभाळ करी . . . ६

५६. चाल एकला

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

चाल एकला S S चाल एकला

चाल एकला रे मना चाल एकला . . .

कोणी न येती तुज सावरण्या

सारे टपले निंदा करण्या

ऐकू नको त्याजला

ऐकू नको त्याजला रे मना चाल एकला . . . 9

कष्टाची तू करी ना क्षिती

यशोवेली ही फुले निश्चिती

यत्नचि हो सुफला

यत्नचि हो सुफला रे मना चाल एकला . . . 2

विरोध सारे तुजला करिती

उपरोधे मग हासुनि बघती

मानी न तू त्याला

मानी न तू त्याला रे मना चाल एकला . . . 3

कदाचित् त्या पुढच्या वळणी

संधि उभी ती तुझिया पुढती

घेऊनि वरमाला

घेऊनि वरमाला रे मना चाल एकला . . . 8

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

सशापरी तू धरी ना गती
कूर्माची त्या धरी संगती
देवचि साहाय्याला
देवचि साहाय्याला रे मना चाल एकला . . . ५

कुतूहले मग विचारताती
कैसी झाली इतुकी प्रगती
सांगा आम्हाला
सांगा आम्हाला रे मना चाल एकला . . . ६

प्रगती पाहूनी हर्ष होऊनी
तुजसाठी मग येई धावूनी
जग हे मदतीला
जग हे मदतीला रे मना चाल एकला . . . ७

रीत जगाची ऐसी आहे
विचार परि तू करूनी पाहे
क्षमा करी त्याजला
क्षमा करी त्याजला रे मना चाल एकला . . . ८

५७. दुजी वाट

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

ध्येयाप्रति त्या जाण्या अपुल्या वाटा किती असती
मळलेल्या त्या वाटेवरुनी सारे जरि चालती
दुजी वाट ती धरुनी मनि परि चाल गड्या पुढती
नाविन्याची कृती करोनी धन्य होई जगती . . . १

विनाकष्ट ती फळेफुलेही येती जरि हाती
किंमत त्याची कुणा न कळते कधीही या जगती
अनंत काटेकुटेही असती या वाटेवरती
काट्यावरुनी गेल्यावरती कळे खरी महती . . . २

पायाखाली असे जरि ती उंचसखल धरती
चाल पुढे परि पाहून खालती होऊ नको कष्टी
तुजसाठी मग सारे होती पाचू-हिरे-मोती
उन्हानंतरी जैसी वाटे थंड सावली ती . . . ३

देहा झिजवूनी कष्ट करोनी साकारी मूर्ती
मूर्तीमध्ये दिसेल तुजला कृष्णचि जगजेठी
हात जोडूनी विनम्रभावे भगवंतापुढती
राही उभा जो मिळे त्याजला खरी खरी मुक्ती . . . ४

५८. गावाला जाताना

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

गावाला जाताना , होई फार घाई ।

पाणी पिण्यासही , सवड नाही - सवड नाही . . . १

किती केली जरी , आवरासावरी ।

कामाची ती हारी , संपेचिना - संपेचिना . . . २

हे काम करू का , ते काम करू ।

मनाचा तो वारू , वेगे धावे - वेगे धावे . . . ३

चार दिवसांच्या , प्रवासी जाताना ।

मनाला यातना , होती किती - होती किती . . . ४

घरदार सारे , सगे नि सोयरे ।

सोडताना सारे , सवड नाही - सवड नाही . . . ५

सख्या मना बा रे , जोडी व्यवहारे ।

राही प्रेमभरे , जगामाजी - जगामाजी . . . ६

५९. हिशोब

आयुष्याच्या अधिक-उण्याचा

तर्क मनी मी मांडियला

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

द्यावे तेंव्हा घ्यावे ऐसा

हिशोब हाती ये पहिला . . . १

कष्ट अगोदर फळ ये नंतर

नियम असे हा ठरलेला

सुखदुःखाचे मिश्रित आसू

येती दोन्ही नयनाला . . . २

पैसा-अडका जमीन-जुमला

इतुके नच ये कामाला

शरीरसंपदा हाती असता

व्यर्थचि करणे चिंतेला . . .

दिवसभराचे काम करोनी

सूर्य जातसे अस्ताला

प्रखर प्रकाशानंतर वाटे

शीतल मग ती चंद्रकला . . . ४

आयुष्याच्या प्रथम वयातील

कष्टचि येती मदतीला

उतारवयीही आनंदी मन

हरितपालवी शरीराला . . . ५

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

सदासर्वदा खरे बोलता
तेज चढे मग वाणीला
विनाकष्ट त्या मूर्तीमधल्या
नये आळवू देवाला . . . ६

लोभमोह अन् मदमत्सरा
दूर सारता रागाला
आनंदचि मग दिसेल आपणा
गगनी व्यापूनी उरलेला . . . ७

६०. पायीची वीट

युगे अड्डावीस त्याचा लाभे तुला संग
पूर्वजन्मी केलेसी तू पुण्य शिगोशीग
आनंदे गे एके ठायी तरी नाही खंत
पायीची तू वीट त्याच्या होसी भाग्यवंत . . . १

ज्ञानदेव तुकया नामा होती किती संत
गणती ती त्यांची करण्या नसे हो महंत
स्वर्गसुखप्राप्ती तुजला मिळे ही अनंत
पायीची तू वीट त्याच्या होसी भाग्यवंत . . . २

परिसाच्या स्पर्शे जैसे लोहाचे हो सोने
तैसे तुला लाभले गे भाग्य हे देखणे
जगी वाटे एकचि तू गे खरी पुण्यवंत
पायीची तू वीट त्याच्या होसी भाग्यवंत . . . ३

दैवशे जे जे लाभे त्यात समाधान
कायावाचामने त्याला करिसी अर्पण
शिरपेचाचा ना हेवा करिसी मनात
पायीची तू वीट त्याच्या होसी भाग्यवंत . . . ४

६१. क्षमा

आवर घाली अपुल्या रागा फुका न करी तू त्रागा रे
मनोविकारा देई न जागा फुलतिल मग फुलबागा रे . . . १

रागावरिता राज्यचि करिता मिळे मनाला शांती रे
रागाने त्या भले कुणाचे झाले ना या जगती रे . . . २

कौरव, रावण, कंसापरि हे कितीक दानव असती रे
भीमभयंकर दुश्कृत्ये ते अतिरागाने करिती रे . . . ३

अतिरेक्यांपरि इतरा छळण्या धरी शस्त्र ना हाती रे

सकल जनांवरी कृपा करोनी सांभाळी मनी सुमती रे . . . ४

क्षणभंगुर हे जीवन अपुले रागाने ना संपवी रे

क्षमाच देईल स्वर्गसुखाते मानी तिजला माता रे . . . ५

६२. निसर्गशोभा

जंगलझाडीत, वाट काढीत

आगीनगाडी ही, जाई ऐटीत

कोणी रमती, चहापाण्यात

इतर कोणी, निद्रादेवीत

बसती सारे , जरी खिडकीत

निसर्गमती, न्याहाळीत

निसर्गमती, न्याहाळीत . . . १

घनदाटशी , झाडी ही रानी

हिरवी माया, पानोपानी

पक्षी मंजूळ, गाती गाणी

मनुष्यवाणी, येत ना कर्णी

सुखात खेळे, वनाची राणी

देवरायाची, अजब करणी

देवरायाची, अजब करणी . . . २

पळसाला येई, मोहोर भारी
सोनेरी पदर, डोईच्या वरी
हिरवी साडी, जणू जरतारी
नेसूनि येई, नवी नवरी
वरुणराजाची, कृपा ही सारी
सृष्टीत वृष्टीने, किमया करी
सृष्टीत वृष्टीने, किमया करी . . . ३

नारळी पोफळी, चवेणी केळी
सान्यांना येई, नवी झळाळी
ठायी ठायी, साठती तळी
लाल पांढरी, कमळे जळी
बदके बगळे, तळ्याच्या पाळी
चंगळ सान्यांची, होई आगळी
चंगळ सान्यांची, होई आगळी . . . ४

डोंगरमाथेही, बुडूनी जाती
भल्याथोरल्या, झाडांची दाटी
सूर्याची किरणे ना, येऊ शकती
खोलखालती, धरणीवरती
मखमली शालू, लेऊनी अंगी
समाधानी परि, दिसे धरती

समाधानी परि, दिसे धरती . . . ५

असूनी डोळे, काही आंधळे

निसर्गशोभा, त्यासी ना कळे

पाहाया सृष्टीचे , निसर्गमळे

उघडे ठेवावे, लागती डोळे

परमेशाचे, रूप आगळे

याहूनी मज ना, वाटे निराळे

याहूनी मज ना, वाटे निराळे . . . ६

६३. वनराई

जंगलात ती झाडे-झुडपे अगणित वस्तीस असती

हिरवी पिवळी गवतपातीही आनंदाने डुलती . . . १

वनराई ती गर्द भोवती नसे एकही पणती

रविकिरणांच्या परि दर्शना आतुर तेथील माती . . . २

साग शिसव अन् पळस कळकही हाता धरूनी असती

तुती खैर गुलमोहोर करंजे सोबतीस ती येती . . . ३

आंबाचिंच नि वडपिंपळही बाभुळबकुळीसम ती

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

देवदारुकडुनिंबकदंब नि घाणेरी करवंदी . . . ४

शेर अडुळसा हरितकेतकी ताम्रपर्णी गोकर्णी

विविध तरुंना वेढून असती वेड्या वेली चवेणी . . . ५

सिमेटच्या जणू जंगलात ती शहरी मानववस्ती

धकाधकीच्या जीवनातूनी दर्शनास या मुकती . . . ६

६४. आवराआवरी

माझे माझे म्हणती जरी

संगे कुणी ना येती तरी

देवाजीच्या जाती घरी

सोडूनी सारे माघारी . . . १

परगावी जाता ती खरी

कितीतरी आवराआवरी

परलोकी जाता ती परि

सवड न राही क्षणभरी . . . २

संसाराच्या वाटेवरी

असती किती ती दरीखोरी

मृगजळाच्या पाठी परि

संदर्भ - 'सांगावा' - सौ. शुभांगी सु. रानडे यांचा कवितासंग्रह

लागूनी ना हो बेजारी . . . ३

मायाजाळी माशापरि

गुंतू नको या संसारी

विचार थोडा करुनी तरी

परमेशाचे स्मरण करी . . . ४
